

JSME PROTI DISKRIMINACI V ČINĚ!

33-08

Šéfredaktor Pavel Šafr a Jiří X. Doležal zasílali otevřený dopis Českému olympijskému výboru, v němž žádali o ukončení účasti naší výpravy na letních olympijských hrách kvůli zásadnímu porušování lidských práv a základních principů olympismu v Číně. Čtenáře jsme vyzvali k diskusi, z níž vyjímáme některé názory. Český olympijský výbor na dopis nereagoval, protože jsou všichni v Pekingu, jak sdělila telefonistka Jiřímu X. Doležalovi.

Konečně se necítím sám v odporu vůči porušování základních idejí olympismu. Jsem velice ortodoxním příznivcem sportu, který od Atlanty 1996 nevynechal žádnou podstatnou část dění na olympiádách. Přesto a právě proto jsem se rozhodl pro vlastní bojkot Pekingu 2008. Velice mě mrzí, když zaslechnu o další medaili našich střelců z mého okolí, a mé vlastenectví trpí tím, že jim nemohu vyjádřit podporu ... Můžeme vejít do ulic a založit plameny před čínskou ambasádou. Nebo konečně nemusíme dělat nic! Otočit se zády ke každé minutě TV přenosu a všem v okolí odpovědět na otázku: „Co říkáš na Šebrleho“ pokrčením ramen s vědomím, že byt jsem ortodoxní fanoušek, uvnitř jsem zakřičel NE! a bojkotoval jsem nesmysl PEKING 2008.

ZDENĚK KOSOUR

Kariéra sportovce je krátká, olympiáda patří k jeho vrcholu, je splněním snů, které se neopakují. Nechtějme po nevinných sportovcích, aby se stali další obětí Číny, pokud by své sny nemohli naplnit. Byl by novinář ochoten vyhodit do koše převratný text, který psal minimálně čtyři roky a věděl by, že další již nikdy napsat nemůže? Olympiáda v Číně se konat neměla, v tom souhlasím s autory, ale řešení problému by se mělo hledat mezi politiky, nikoli sportovci.

LENKA ŠTEMBEROVÁ

Jsem rád, že nejsem sám, kdo olympijské hry 2008 „bojkotuje“, byt jenom tím, že není přilepen k obrazovce televize, nezajímá se o výsledky výkonů sportovců, byt nedávno mezi hltače televizních (nejen) sportů patřil. Nesouhlasím totiž s pokrytectvím části populace světa, která moralizuje Čínu, nabádá k obezřetnosti z její nelidskosti a zároveň provozuje snad nejstarší sportovní disciplínu na světě – rektální alpinismus bez kouska studu ...

Děkuji za Váš článek, mluví mi z duše. Souhlasím a připojuji se k výzvě, byt je už pozdě ... Je vlastně pozdě?

MILAN KNĚŽOUR

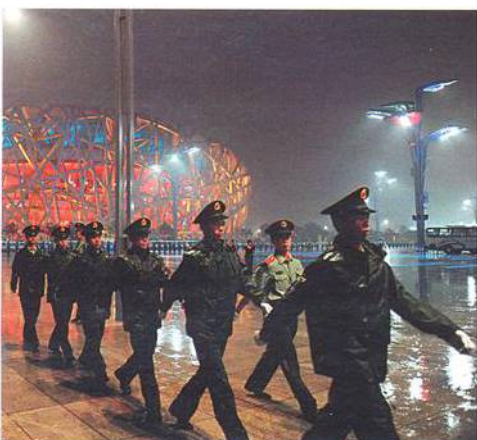
Výzva je natolik odporující mému názoru, že jsem se rozhodl vyslovit s výše uvedenou výzvou zásadní nesouhlas. Všichni sportovci (na celém světě) se připravují několik let na vrcholnou sportovní událost. Jakým právem jim kvůli blbým politikům jejich pili a několikaleté

snažení chcete zmařit? Politika u normálních lidí nemá se sportem nic společného.

Doporučuji Vám si přečíst Causu MOV v minulém čísle, zvláště poslední kapitolu. S panem Kovářem plně souhlasím.

KAREL ŠKODA

Tentokrát – díky Vašemu „místoeeditorialu“ – jsem neodolala. Připojuji se k Vaší výzvě. Chování celosvětové „humanistické civilizace“ spolu s MOV vzhledem k Číně je neomluvitelné. V zájmu bezprecedentního kšeftu zvítězila myšlenka uspořádat olympiádu v zemi, jež si neváží svých vlastních obyvatel. Nesouhlasím s tímto pokrytectvím a stejně jako Vy považuji naši účast v tomto cirkusu za projev ignorance vůči právu člověka (lhostejno, zda Číňan, Tibeťan, Ujgur) na důstojný život ve vlastní zemi.

Olympiáda byla zahájena. Naši sportovci v Pekingu zůstali.

Dnes čtu Reflex s hrdostí. Přestože vím, že Váš ani můj názor průběh her nijak neovlivní, jsem vděčná za to, že u nás existuje svoboda slova, pod které se mohu podepsat. Děkuji.

DRAHA KURUCOVÁ

Neslučuji sport s politikou. Sport je jedna věc a politika věc druhá. Pokud byly výhrady, měly skončit v den schválení MOV. Nyní už by mělo jít pouze o sport. Nechávám stranou to, zda MOV učinil dobře a že pořádání OH svěřil problematické Číně ... Upřímně řečeno, zatím to vypadá, že to „soudruzi“ zvládnou v pohodě a s přehledem. Je mi jasné, že se to určitým politickým kruhům nelíbí, a proto mě nepřekvapuje, když se kritizuje třeba zahajovací ohňostroj (laservá show), povzdechnu si nad tím a vyhlížím to, o co nyní jde – SPORT.

Nechávám se unést lidskou tvořivostí, fantazií a pozitivní soupeřivostí. Škoda že tam nemohu být s Vámi! Číno, držím palce Tobě, držím palce sportovcům, držím palce nám všem. Ať to dobře dopadne!

TOMÁŠ FIEDLER

Remitendní výtisky Reflexu od čísla 37–05 a DVD ze série X krát divadlo jsou v prodeji v trafice NICOTIANA TABACUM, Senovážná ulice 2, Praha 1

REFLEX

NA TITULNÍ STRANĚ SNÍMEK Z GRUZÍNSKÉHO MĚSTA GORI
FOTO TOMÁŠ TESAŘ

NEJSME BLBÍ, PANE NĚMEC 20

Jen málokomu zasáhla do osudu srpnová invaze tak fatálně jako filmovému režisérovi Janu Němcovi. Zničila nejen jeho pracovní kariéru, ale i soukromý život.

DEN NEONACISTICKÝCH ... 16

Neonacisté pod pláštěm Dělnické strany demonstrovali minulý víkend v Hradci Králové. Sjela se sem celá česká neonacistická elita.

OKUPACE 1968 – PŘÍLOHA

Dvacet osm stran textů a unikátních fotografií, dokumentujících dny, kdy nás před čtyřiceti lety přepadla „bratrská“ vojska Varšavské smlouvy.

REPORTÁŽ 6

PŘEPADENÍ VE STALINOVĚ MĚSTĚ

TEXT MAREK HUDEMA

Bylo to jako v akčním filmu. Čtyři čeští novináři, z toho dva z Reflexu – reportér Marek Hudema a fotograf Tomáš Tesař –, byli jediní, kteří viděli známé gruzínské město Gori hned po obsazení ruskými tanky. A měli smůlu, narazili na osetinské marodéry, kteří je oloupili. Pohled do jejich hlavní nebyl nic příjemného. Neoficiálně Rusy do Gruzie přivedla její snaha vstoupit do Severoatlantické aliance. Oficiálně šlo o spor o dvě gruzínské separatistické oblasti, republiky Jižní Osetie a Abcházie, které po rozpadu SSSR vyhlásily nezávislost. Gruzínci se však se ztrátou svého území nesmířili.

TÉMA 30

RUSOVÉ PŘICHÁZEJÍ

TEXT BOHUMIL PEČÍNKA

Špičky našeho státu sice na veřejnosti pronášejí protiruské projevy, ale v zákulisí prodávají jeden strategický podnik za druhým do ruských rukou. Téma energetické a vůbec národní bezpečnosti je však v České republice na okraji zájmu politických elit. A pokud plánované privatizace strategických firem

skutečně projdou, budou mít podniky navázané na současné vedení Ruska ve svých rukou většinu dopravních a energetických sítí v zemi.

ČESKÉ OSUDY 38

CHTĚLI JSME VIDĚT MOŘE!

TEXT PAVEL KOVÁŘ

Nechtěli emigrovat, ale při první cestě na Západ je zastihla srpnová invaze. Nechtěli zůstat natrvalo a věřili, že pár měsíců okupace přečkají, ale všechno bylo jinak. Blanka Kubešová s manželem po krátkém čase prožitém v Kanadě zakotvili nakonec ve Švýcarsku a dnes konstatují: exil není pro každého.

ROZHOVOR 48

LÁSKA JE SLEPÁ, ALE SOUSEDI NE

TEXT VERONIKA BEDNÁŘOVÁ

Všechno, co uděláte nebo řeknete, se může ocitnout v médiích a nikdo z vašich fanoušků nechce slyšet, jak si někdo, kdo vydělává dvacet miliónů dolarů ročně, stěžuje, že nemá soukromí, zdůrazňuje tiskový mluvčí hollywoodských hvězd Stan Rosenfield svým klientům, jako je Danny DeVito či Robert De Niro, prý pořád.

CAUSA 58

MODS (1958–1968)

TEXT PETR HRABALIK

Mods byli označováni mladí Britové holdující módě, jazzu, víkendovému paření, jízdě na skútrech – odtud také přezdívka „scooters-boys“ –, v jejich prostředí vznikl i trend pouštěčů muziky, diskžokejů. Oproti rockerům vypadali distingovaně – přesto designově byli nejbarevnější subkulturou mládeže od konce války. O jaký typ lidí se jednalo, krásně zachycuje s celou atmosférou doby kultovní film Zvětšenina.

GENIUS LOCI 64

TICHÝ DŮM SE SLAVNOU MINULOSTÍ

TEXT LUBOŠ VELEK

Rodinu cisařského lékaře MacNevena vystřídal v malém městském barokním paláci rozvětvený rodinný klan, jehož potomci zde stále žijí. Do rodiny advokáta Miechury se postupně přičlenil historik a politik František Palacký a jeho zeť František Ladislav Rieger, kteří zde přebývali se svými potomky. O návštěvnících zdejších vlasteneckých salónů i obyvatelích domu v nynější Palackého ulici se děti učí ve škole dodnes.